

ligere jugoslavere kan vende hjem til deres område?

Vi må se i øjnene, at en del af den type mennesker, når de kommer hertil, vil være her så længe, at hvis de skal kunne integreres, skal kunne fungere i vores samfund, må de også have krav på at vide, om de er her på helt midlertidige foranstaltninger, eller om de er her med henblik på at kunne forme deres tilværelse her, hvis de ønsker det, og hvis forholdene ikke ændrer sig.

Den omstændighed, at de får en permanent opholdstilladelse, er jo ikke ensbetydende med, at vi forhindrer dem i at rejse hjem den dag, der er mulighed for det.

Det har været et udbredt ønske hos chilenerne, men det har som sagt været meget spagfærdige ordninger, vi har villet stable på benene for at give dem den økonomiske støtte til at kunne gennemføre en hjemrejse, og det var altså oven i købet spagfærdige ordninger, som hverken Venstre eller De Konservative ønskede at støtte.

Til sidst vil jeg nævne, at fru Birthe Rønn Hornbech bekræftede over for hr. Hans Peter Baadsgaard, at Venstre finder det helt afgørende for flygtningepolitikken, at de boligsociale problemer bliver løst. Så synes jeg, at det er så meget mere beklageligt, at i hvert fald – det gælder ikke så meget hr. Helge Adam Møller eller Det Konservative Folkeparti – Venstres tale handlede så lidt om disse problemer: integrationspolitik, boligsociale problemer osv. Men vi kan jo håbe, at denne debat i dag i hvert fald kan danne grundlag for videre drøftelser til løsning af disse problemer.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Dorte Bennedsen og jeg har jo tit diskuteret dette med flygtningelejre, men det har jo typisk – som fru Dorte Bennedsen selv nævnede det – været flygtningelejre tæt på det tidligere Jugoslavien.

Når jeg fører det frem i dag, tænker jeg specielt på situationen med afrikanske asylsøgere, hvor langt de fleste smider deres identitetskort, deres pas, deres rejsehjemmel væk eller forfalder dem og så søger asyl under dække af, at de kommer fra Somalia. Det er naturligvis også derfor, indenrigsministeren nu – har jeg set i avisen – indfører visum fra visse lande.

Problemet er bare, at det ikke hjælper på alle sager. Det, der er problemet i øjeblikket, er, at afrikanere ved, at vi ikke sender folk tilbage til Somalia. Man kommer rejsende fra andre lande,

kommer over grænsen, fordi man har sin rejsehjemmel i orden, smider den væk, stiller i Sandholmlejren og siger: Jeg kommer fra Somalia, jeg søger asyl.

Politiet har naturligvis hurtigt lært at få fat i nogle, der kan afhøre på deres sprog. Man konstaterer, at de ikke kan sproget. Man afhører om forholdene i landet; de kan ikke fortælle om forholdene i landet. Og så skulle man tro, at de kunne udsendes, men det kan de ikke, medmindre politiet gør et kæmpearbejde for at få dem identificeret og for at få bevist, at de er statsborgere fra andre lande. Ellers vil det pågældende hjemland ikke have dem.

Dér er det, jeg siger, at hvis vi oprettede flygtningelejre i Afrika og disse mennesker vidste, at hvis de stillede i Sandholm, blev de sendt til Afrika og måtte sidde og vente dér, til vi havde fundet ud af, om der var asylgrundlag, tror jeg slet ikke, at vi ville få alle de mennesker. Og i stedet for at bruge halve og hele år på at forsøge dem i Danmark kunne vi bruge de midler fornuftigere. Det er det, jeg i dag har sagt.

Fru Dorte Bennedsen siger selv, at hukommelsen ikke er så god. Nej, men jeg vil gerne gentage det. Vi stemte imod repatrieringsordningen – det ved fru Dorte Bennedsen også – fordi vi ikke ønskede fortrydelsesordningen. Den mente vi kunne misbruges.

Fru Dorte Bennedsen spurgte, hvad vi mener med midlertidig opholdstilladelse. Det har vi svaret på mange gange. Vi gør det gerne igen:

Som forhandlingsudgangspunkt har vi sat 7 år med den begrundelse – den findes ikke i Gamle Testamente – at efter 7 års ophold kan man søge statsborgerskab. Selvfølgelig er der grænser for, hvor længe folk kan have midlertidig opholdstilladelse.

Selvfølgelig har fru Dorte Bennedsen ret i, at det er et dilemma, at vi på den ene side siger, at de skal kunne integreres og være her og forstå det danske sprog, og på den anden side vil vi have dem hjem. Selvfølgelig er det et dilemma, men det er det, vi gerne vil snakke med regeringen og Socialdemokratiet om.

Det er rigtigt, at jeg ikke gjorde så meget ud af boliger og de sociale problemer, men jeg stillede nogle spørgsmål, som jeg håber boligministeren vil svare på. Og jeg håber, at regeringen i langt højere grad, end det hidtil har set ud til, vil inddrage kommunerne i processen med bosætning af bosnierne, for jeg har mærket mig, at der stadig er borgmestre, der er meget kritiske. Og dér mener jeg stadig at vi mangler at få et konkret